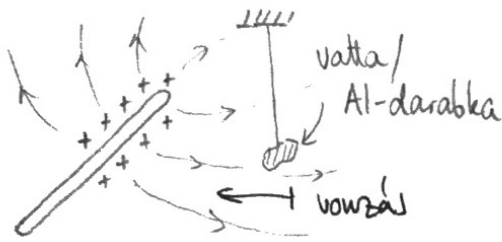

Kísérletben láttuk:

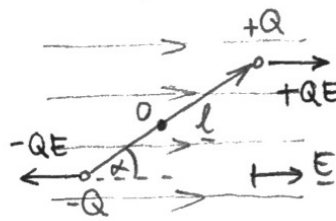

Kérdés: Miért vonzza magához a megdörzsölt ebonit-/üvegrúd az apró, töltetlen vatta-, illetve alumíniumdarabkát?

Válasz: A vatta/Al dipólussá válik.

I., Dipólus külső elektromos mezőben

a.) homogén térben:

• eredő erő: $\sum \underline{F} = QE - QE = \emptyset!$

• forgatónyomaték:

$$M_0 = \frac{l}{2} \cdot \sin \alpha \cdot QE - \frac{l}{2} \cdot \sin \alpha \cdot (-QE)$$

$$M_0 = Q \cdot l \cdot E \cdot \sin \alpha$$

$\underbrace{Q \cdot l}_p$, dipólusmomentum

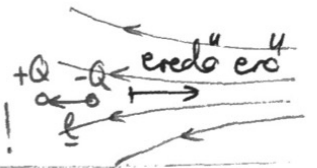
vektorálisan:

$$\underline{M} = Q \underline{l} \times \underline{E} = \underline{p} \times \underline{E} \quad (\text{példa: H}_2\text{O molekula mikróban!})$$

b.) inhomogén térben:

F_- nagyobb, mint F_+ $\Rightarrow \sum \underline{F} \neq \emptyset!$

Van eredő erő és forgatónyomaték is!

II., Az elektromos fluxus.

1.) A fluxus jelentése:

Az erővonalak sűrűsége (egységnyi, merőleges felületen áthaladó erővonalak száma) arányos \underline{E} -vel.

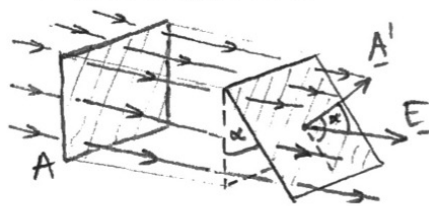
Nem egységnyi, hanem A nagyságú, merőleges felületen átmenő erővonalak száma arányos a

$$\boxed{\Psi = \underline{E} \cdot \underline{A}}, \quad [\Psi] = \frac{\text{Nm}^2}{\text{C}}$$

menyiséggel. Ez a felületen átmenő fluxus.

2.) Általánosítás:

a.) Ferde felületre:

$$\Psi = \underline{E} \cdot \underline{A}' \cdot \cos \alpha$$

vektorosan:

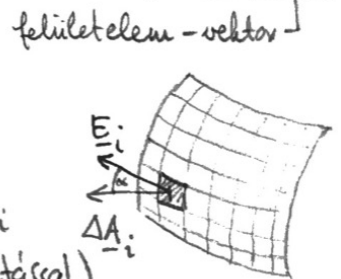
$$\boxed{\Psi = \underline{E} \cdot \underline{A}'}$$

b.) görbe felületre:

$$\Psi = \sum_i \underline{E}_i \cdot \underline{\Delta A}_i$$

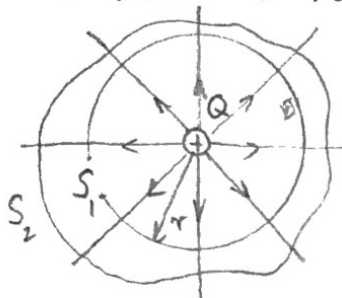
$$\Psi = \sum_i E_i \Delta A_i \cos \alpha_i$$

(Apró darabokra osztással.)

III., Az elektromos Gauss-törvény.

1.) Ponttöltés fluxusa zárt felületre:

A fluxus az S_1 gömbre:

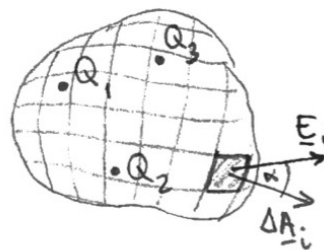
$$\Psi_1 = \sum_i \underline{E}_i \cdot \underline{\Delta A}_i = \sum_i E_i \Delta A_i$$

$$\Psi_1 = E(r) \underbrace{\sum_i \Delta A_i}_{\text{gömb felszíne}}$$

$$\Psi_1 = \frac{1}{4\pi \epsilon_0} \cdot \frac{Q}{r^2} \cdot 4\pi r^2 = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

Ugyanakkora a Ψ_2 fluxus is az S_2 felületen, hiszen az áthaladó erővonalak száma ugyanaz.

2.) Általánosítás:

Szuperpozíció:

$$\underline{E}_i = \underline{E}_i^{(1)} + \underline{E}_i^{(2)} + \underline{E}_i^{(3)} + \dots$$

$$\Psi_{\text{zárt}} = \sum \underline{E}_i \cdot \underline{\Delta A}_i$$

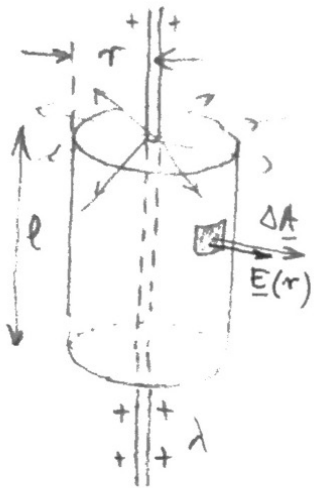
$$\Psi_{\text{zárt}} = \underbrace{\sum \underline{E}_i^{(1)} \cdot \underline{\Delta A}_i}_{Q_1/\epsilon_0} + \underbrace{\sum \underline{E}_i^{(2)} \cdot \underline{\Delta A}_i}_{Q_2/\epsilon_0} + \underbrace{\sum \underline{E}_i^{(3)} \cdot \underline{\Delta A}_i}_{Q_3/\epsilon_0} + \dots$$

Tehát:

$$\boxed{\Psi_{\text{zárt}} = \frac{1}{\epsilon_0} \cdot \sum Q_{\text{bezárt}}}$$

Gauss-törvény: zárt felület fluxusa egyenlő a bezárt eredő töltés $1/\epsilon_0$ -szorosával.

3.) Alkalmazás: hosszú, töltött palca tere

$$\Psi_{zárt} = \sum \underline{E}(\underline{r}) \cdot \Delta \underline{A}$$

$$\Psi_{zárt} = E(r) \sum \Delta A$$

$$2\pi r \cdot l$$

Gauss-törvény:

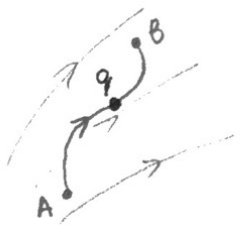
$$E(r) \cdot 2\pi r l = \frac{1}{\epsilon_0} \cdot \lambda \cdot l$$

$Q_{zárt}$

Az 1. előadással összehasonlítva: $E(r) = \frac{1}{2\epsilon_0} \frac{\lambda}{r}$

2.) Feszültség

- a.) Ha egy ponttöltés tereben $W_{mérés}$ független az úttól, ez több töltés eredő tere is igaz.
- Az elektrosztatikus mérést lehet konzervatív!
 - Lehető tehát elektromos potenciális energia!

$$W_{AB} = E_{pot}^A - E_{pot}^B = -\Delta E_{pot}^{AB}$$

feszültség (definíció):

$$\Delta U_{AB} = \frac{\Delta E_{pot}^{AB}}{q} = -\sum_A^B \underline{E} \cdot \Delta \underline{s}$$

ΔU_{AB} az egységnyi pozitív töltésen a mérő munkája $B \rightarrow A$ útvonalon.

3.) Potenciál és potenciális energia

a.) általában:

$$\Delta U_{AB} = \frac{1}{q} \cdot \Delta E_{pot}^{AB} = \frac{E_{pot}^B}{q} - \frac{E_{pot}^A}{q} = \varphi_B - \varphi_A$$

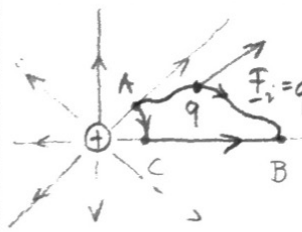
A mérő tetszőleges pontjában az oda helyezett egységnyi, pozitív töltés potenciális energiáját potenciálnak (φ) nevezzük. A potenciál nullsintjét (referenciapontot) szabadon megválaszthatjuk, de általában a végtelenben vesszük fel.

$$\varphi_B - \varphi_R = \varphi_B = \Delta U_{RB} \quad (R: \text{referenciap.})$$

IV. Az elektromos feszültség és potenciál

A kísérletekben testek jöttek mozgásba. \rightarrow
A mérőnek van munkavégző képessége.

1.) Ponttöltés tere

$$W_{AB} = \sum \underline{F}_i \cdot \Delta \underline{s}_i = q \sum \underline{E}_i \cdot \Delta \underline{s}_i$$

$$W_{AB} = q \sum |\underline{E}| |\Delta \underline{s}_i| \cos \varphi$$

\Downarrow sugárirányú elmozdulás

$$W_{AB} = W_{ACB}$$

Ponttöltés tereben a mérő próbatöltésén (q) végzett munkája független az úttól, csak a végpontoktól függ.

b.) Megjegyzések:

- mértékegység: $[\Delta U_{AB}] = \frac{J}{C} = V$ (volt)
- útfüggetlenségtől hogyan lesz konzervatív?

$$W_{AB}^{(1)} = W_{AB}^{(2)} \Rightarrow W_{AB}^{(1)} + W_{BA}^{(2)} = W_{AB}^{(1)} - W_{BA}^{(2)} = \phi$$

c.) Feszültség ponttöltés tereben.

$$\Delta U_{AB} = -\sum_A^B \underline{E} \cdot \Delta \underline{s} = -\int_{r_A}^{r_B} E(r) dr$$

$$\Delta U_{AB} = -kQ \int_{r_A}^{r_B} \frac{dr}{r^2} = k \frac{Q}{r_B} - k \frac{Q}{r_A}$$

b.) Ponttöltés potenciálja:

$$\varphi(r) = \varphi(r) - 0 = \Delta U_{\infty, r} = k \frac{Q}{r}$$

Valóban, $\varphi(r) \rightarrow 0$, ha $r \rightarrow \infty$. 1. hatvány!

c.) Más megfogalmazás:

A potenciál a mérő egy adott P pontjában megadja, hogy az egységnyi pozitív töltésen melkora munkát végez a mérő, mielőtt a töltést P-ből a nullsintre (végtelen távoli pontba) mozgathatja.

d.) Potenciális energia: $E_{pot} = q \cdot \varphi$